

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 11/25
19.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Душанке Ђорђевић, Јелене Шкулић, Душка Миленковића и Драгослава Милановића, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Милошевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1.бр.169/24 од 30.12.2024. године, **након седнице већа одржане дана 5.11.2025. године**, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Саше Дрецуна, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Милошевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Марка Јанковића, по заменичком пуномоћју датом од стране адвоката Жељка Санковића, окривљеног ДД и његовог браниоца, адвоката Душана Мрдаковића, а у одсуству уредно обавештених окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Жељка Санковића, те већања и гласања, **дана 19. новембра 2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1.бр.169/24 од 30.12.2024. године, у **ставу I** изреке, само у погледу одлуке о казнама у односу на **окривљене ББ, ВВ и ДД**, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, **окривљеног ББ**, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ на казну**

затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју му се у складу са одредбама члана 63 став 1 Кривичног законика, урачунава време које је провео у притвору у периоду од 04.10.2022. године до 26.12.2024. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 27.12.2024. године, па надаље; **окривљеном ВВ**, за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, претходно утврђује и то: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а за кривично дело кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци и новчану казну у износу од 300.000,00 (трисотинехиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде и то применом претходно наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 50, 51, 54 и 60 став 1 Кривичног законика, те га даљом применом одредби члана 60 став 2 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 2 (два) месеца**, у коју му се, у складу са одредбама члана 63 став 1 Кривичног законика, урачунава време које је провео у притвору од 12.07.2022. године, када је лишен слободе, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција **и новчану казну у износу од 300.000,00 (трисотинехиљада) динара**, коју је дужан да плати у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде, с тим што ће суд, уколико новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити један дан затвора, **а окривљеном ДД** за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржава као правилно утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, у трајању од 7 (седам) месеци и уједно му утврђује новчану казну у износу од 300.000,00 (трисотинехиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, у трајању од 7 (седам) месеци, и то применом претходно наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 50, 51, 54 и 60 став 1 Кривичног законика, те га даљом применом одредби члана 60 став 2 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године**, у коју му се, у складу са одредбама члана 63 став 1 Кривичног законика, урачунава време које је провео у притвору у периоду од 12.07.2022. године до 21.06.2023. године **и новчану казну у износу од 300.000,00 динара**, коју је дужан да плати у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде, с тим што ће суд, уколико новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити један дан затвора, док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, као и жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Милошевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал

К По1.бр.169/24 од 30.12.2024. године, **ставом I изреке**, оглашени су кривима и то: **окривљени ББ**, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од осам година, у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 04.10.2022. године до 26.12.2024. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 27.12.2024. године, па надаље; **окривљени ВВ**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од четири године и кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и три месеца, у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 12.07.2022. године, када је лишен слободе, па надаље, а због кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, изречена му је новчана казна у износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што ће, уколико не плати новчану казну у остављеном року, суд исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора; **окривљени ГГ**, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од четири године, у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 18.10.2022. године до 14.11.2023. године и **окривљени ДД**, због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од седам месеци, у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године, у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 12.07.2022. године до 21.06.2023. године, док му је за кривично дело кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, изречена новчана казна у износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што ће уколико не плати новчану казну у остављеном року, суд исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. **Ставом II изреке**, на основу чланова 91 и 92 Кривичног законика, окривљеном ДД се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 1.150 евра, по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Службе за борбу против дрога Ку бр. 490/22, 03/2/2/4 број 404/22-22 од 12.07.2022. године. **Ставом III изреке**, на основу члана 87 Кривичног законика, окривљенима су изречене мере безбедности одузимања предмета и то предмета извршења кривичног дела и то: **окривљеном ББ** – 1. седам пвц пакета облепљених браон селотејп траком, са исписаним латиничним дуплим словом “D”, нето масе 3.630,41 грама опојне дроге хероин у смеши са кофеином и парацетамолом, 2. седам пвц пакета укупне нето масе 6.676,00 грама смеше кофеина и парацетамола, 3. металног калупа који се састоји из два дела, 4. електронске вагице у оригиналној кутији беле боје са натписом “SF 400” и 5. металног рама правоугаоног облика за пресу; **окривљеном ВВ** – 1. мобилни телефон марке Apple, IMEI бројева ... и ..., претплатничког броја ... и броја ...и Globaltel апликације, регистроване под именом ВВ, са претплатничким бројем ... и 2. дванаест

картонских кутија у црним пвц џаковима облепљених траком у којој се налазила једна торба са натписом “DOĞAYI KORUMAK HERİMİZİN ELİNDE SOK”, у којој се налазило: осам пакета облепљених црном изолир траком, укупне нето масе 4.284,61 грама опојне дроге хероин, у смеши са кофеином и парацетамолом и укупно 509 оригиналних паковања са желатинастом масом црвене боје, упакованих у 509 затопљених алуминијумских кеса са натписом “ADALYA” укупне нето масе 249.730,67 грама у којима је детектовано присуство супстанци: никотин (алкалоид), глицерин, карвон (терпеноид), неофитадиен (дитерпен), ментол (терпеноид), цинамалдехид, ксилитол (заслађивач) које улазе у састав ароматизованих дуванских производа; **окривљеном ГГ** – 1. три пакета облепљена браон селотејп траком, нето масе 2.889,34 грама смеше кофеина и парацетамола, 2. пвц пакета облепљеног браон селотејп траком, нето масе 154,28 грама смеше кофеина и парацетамола, 3. два пвц пакета облепљена браон селотејп траком, нето масе 1.922,82 грама смеше кофеина и парацетамола и 4. већег пвц пакета обмотаног провидном стреч фолијом, испод које је зелена пвц фолија, нето масе 5.120 грама смеше кофеина и парацетамола **и окривљеном ДД** - гасни пиштољ марке “Blow c57” са натписом “Cal 9mm p.a.k.” и припадајућим оквиром без муниције, гасни пиштољ марке “Blow f92” са натписом “Cal 9m p.a.k.” и припадајућим оквиром без муниције и мобилни телефон марке “Samsung A52s” IMEI броја ... и ... са две претплатничке картице, “Telenor” сер.број ... и “МТС” сер.бр. **Ставом IV изреке**, на основу члана 88 Кривичног законика, окривљеном ВВ је изречена мера безбедности протеривање странца из земље у трајању од пет година, која се рачуна од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. **Ставом V изреке**, на основу члана 264 и члана 262 ЗКП, обавезују се окривљени ББ, ВВ, ГГ и ДД да накнаде трошкове кривичног поступка, који ће бити одмерени посебним решењем. **Ставом VI изреке**, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ББ, ВВ, ГГ и ДД су ослобођени од оптужбе да су извршили и то: ББ, ВВ, ГГ и ДД по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 и става 2 Кривичног законика, а окривљени ФФ и ДД да су извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и то тако што ће окривљеног ББ, огласити кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика и кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и изрећи му јединствену казну затвора у трајању не мањем од 15 година; окривљеног ВВ, огласити кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика и кривичним делом кријумчарење из члана 236 став 1

Кривичног законика и изрећи му јединствену казну затвора у трајању не мањем од 12 година и новчану казну у износу не мањем од 300.000,00 динара; окривљеног ГГ, огласити кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика и кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и изрећи му јединствену казну затвора у трајању не мањем од 13 година и окривљеног ДД, огласити кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика и кривичним делом кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, као и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика и изрећи му јединствену казну затвора у трајању не мањем од 10 година и новчану казну у износу не мањем од 300.000,00 динара,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Јанковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепено веће преиначи ожалбену пресуду и окривљеног ББ ослободи од оптужбе или да исту преиначи у односу на тачку 1. пресуде и макар у том делу окривљеног ослободи од оптужбе или да отвори претрес пред другостепеним већем, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Жељко Милошевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, одлуке о казни и мери безбедности, са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду преиначи у смислу жалбених навода, односно ослободи окривљеног на основу члана 423 тачка 1 ЗКП за кривично дело из члана 236 став 1 Кривичног законика, уз предлог да буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Жељко Санковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 Кривичног законика или да исту укине и након одржавања претреса ослободи га од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 Кривичног законика, уз захтев да заједно са брањеником буде обавештен о седници већа и

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Душан Мрдаковић, због битних повреда одредаба Законика о кривичном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу и првостепену пресуду преиначи у осуђујућем делу тако што ће окривљеног ослободити кривице, а уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен

о седници већа.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, поднели су:

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Жељко Милошевић, са предлогом да Апелациони суд у Београду исту одбије као неосновану и првостепену пресуду потврди у односу на окривљеног ВВ,

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Жељко Санковић, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу одбије као неосновану, а уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници другостепеног већа и

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Душан Мрдаковић, са предлогом да другостепени суд исту одбије као неосновану, с тим да је поновио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је поднеском Ктж бр. 31/25 од 25.04.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, жалбу Ктж бр. 70/22 од 10.03.2025. године, усвоји и првостепену пресуду преиначи сходно предлогу у самој жалби, а да се жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Милошевића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП одржао седницу већа, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Саше Дрецуна, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Милошевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Марка Јанковића, по заменичком пуномоћју датом од стране адвоката Жељка Санковића, окривљеног ДД и његовог браниоца, адвоката Душана Мрдаковића, а у одсуству уредно обавештених окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Жељка Санковића (који је поднеском примљеним дана 05.11.2025. године, обавестио суд да отказује пуномоћје за даље заступање окривљеног ГГ и замолио да се убудуће сва писмена и позиви достављају окривљеном), на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, навода и предлога из одговора на жалбу, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал из цитираног поднеска, те наводе присутних странака и бранилаца, нашао:

-жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал је делимично основана, а жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Милошевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића, неосноване.

Поводом жалбених навода браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића којима се указује да је окривљени ББ оглашен кривим због дела које по закону није кривично дело, с обзиром да у изреци (на страни 3.) није наведена урачунљивост као елемент кривице, а што је уједно у ставу I у тачки 1. чини неразумљивом, другостепени суд налази да то што у оптужници Кто 70/22 од 27.01.2023. године и у изреци ожалбене пресуде, није наведена урачунљивост као елемент кривице, није довело до нејасношћа и неразумљивости, будући да се она претпоставља и није оспоравана од стране странака у поступку.

У погледу жалбених навода да се окривљени ББ оглашава кривим због две радње кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, због неовлашћене куповине и преношења ради продаје, а да се у изреци не наводи ни једна једина радња окривљеног ББ која би представљала неовлашћено преношење ради продаје опојне дроге, већ се само наводи да је окривљени ВВ организовао транспорт опојне дроге, те се из исте не може закључити због којих тачно радњи је окривљени ББ оглашен кривим, што је такође чини неразумљивом, другостепени суд налази да из чињеничних навода изреке јасно произлази да је опојну дрогу хероин - 4.284,61 грама, коју је окривљени ББ претходно купио и распоредио у 8 пакета (појединачних нето маса 1.487,73, грама; 510,14 грама; 496,72 грама; 497,07 грама; 493, 65 грама; 495,25 грама, 990,41 грам и 493,2 грама) преузео окривљени ВВ, дакле, да је обављена радња преношења, а све управо, како је из изреке потпуно разумљиво, по претходном договору са окривљеним АА (према коме је кривични поступак раздвојен), који је финансирао њену куповину, а остварујући на тај начин заједничку одлуку и са окривљеним ВВ, да неовлашћено ради продаје купују и преносе опојну дрогу хероин.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића да је изрека неразумљива и у ставу I под тачком 4, јер се у чињеничном опису (на страни 4.) наводи да су полицијски службеници у ранцу “Nike” пронашли неку опојну дрогу, а не наводи се којом доказном радњом предузетом од стране полицијских службеника је иста пронађена, будући да, по налажењу другостепеног суда, означање службене радње којом је предмет извршења кривичног дела пронађен и одузет, не представља обавезан елемент изреке, а у конкретном случају, наведене су све чињенице и околности од којих зависи примена одредаба материјалног права.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, указује да је “неразумљивост изреке” фактичко питање које се утврђује према околностима конкретног случаја, водећи притом рачуна о томе шта изрека пресуде, у складу са одредбама члана 424 ЗКП мора да садржи, а посебно какви су разлози везано за изреку дати у образложењу. Наиме, у чињеничном опису изреке су инкриминисане радње свих окривљених, јасно наведене у оквирима који су потребни да би иста била јасна и разумљива, док интервенције у опису радњи извршења у самој изреци у односу на чињеничне наводе садржане у оптужном акту, а у складу са чињеницама утврђеним у доказном поступку, нису довеле до нејасноћа и неразумљивости. Самим тим, првостепена пресуда, супротно наводима жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића, као и

жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића, да су разлози пресуде противречни изреци, односно да пресуда не садржи разлоге када су у питању наводи у изреци да је окривљени ББ у Републици Турској купио опојну дрогу хероин и да је ту куповину финансирао АА, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића, да су дати разлози контрадикторни самој пресуди и да не дају нити јасан нити уверљив одговор на одлучне чињенице, као и јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, да су дати разлози нејасни и међусобно противречни у вези са чињеницама садржаним у оптужном акту, а у погледу којих првостепени суд не прихвата тезу оптужбе, будући да су у образложењу побијане пресуде наведени јасни и непротивречни разлози о одлучним чињеницама и исти не противрече изреци, а којима су одређено и потпуно, у складу са одредбама члана 428 тачка 6 и 8 ЗКП изнете чињенице које су утврђене у поступку, из којих јасно произлази који докази потврђују или не потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају закључци првостепеног суда. Наиме, првостепени суд је дајући разлоге за своја чињенична и правна утврђења детаљно анализирао инкриминисане радње које је сваки окривљени понаособ предузимао, те стога, супротно наводима жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића, првостепена пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и по налажењу другостепеног суда, нема недостатака због којих не би било могуће испитати њену законитост и правилност.

Посебно, када су у питању жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића, да записник о прегледу лица ББ од 04.10.2022. године, представља незаконит доказ на коме је заснована пресуда, те да су разлози које је дао првостепени суд нејасни и међусобно противречни, другостепени суд налази да се ради о законитом доказу и да је, самим тим, правилна одлука првостепеног суда којом није прихваћен предлог одбране да се овај доказ, као и потврда о привремено одузетим предметима од ББ од 04.10.2022. године, издвоје из списка као незаконити докази, а ово из следећих разлога:

Из самог записника о прегледу лица МУП РС ДП УКП Службе за борбу против дрога 03/2/4 број 404/22-98 од 04.10.2022. године, произлази да су дана 04.10.2022. године, око 17:50 часова у ..., у улици ... испред броја ..., полицијски службеници Службе за борбу против дрога, извршили преглед лица ББ и да су том приликом пронашли предмете побројане под 1) један црни платнени ранац, са натписом "Nike" у коме се налазило седам ПВЦ пакета, облепљених браон селотејп траком, са исписаним латиничним дуплим словом "D", у којима се налазила прашкаста материја браон боје за коју се претпоставља да је опојна дрога хероин, што ће се вештачењем утврђивати, и то у десној руци именованог, а под 2), 3), 4) и 5) у десном џепу јакне именованог.

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП РС ДП УКП Службе за

борбу против дрога КУ 490/22 03/2/4 бр. 404/22-101 од 04.10.2022. године, произлази да су у складу са одредбама члана 147 ЗКП, од лица ББ дана 04.10.2022. године, привремено одузети предмети који су побројани од 1.1 до 6.1, приликом предузимања потребних мера из члана 286 став 1 и 2 ЗКП – прегледа лица, односно како се у истој, такође, децидирано наводи “поводом проналаска предмета који се по Кривичном законнику морају одузети или предмета који могу послужити као доказ у кривичном поступку”

Одредбом члана 286 став 1 ЗКП, прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Ставом 2. истог члана, између осталог, прописано је да, у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, полиција може да изврши преглед превозних средстава, путника и пртљага, као и да може да предузме друге потребне мере и радње, те да ће о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставити записник или службену белешку. Ставом 4. наведене законске одредбе, прописано је да о предузимању мера и радњи из става 2. и 3. овог члана полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања, обавештава јавног тужиоца.

Дакле, претходно цитирана законска одредба овлашћује службена лица полиције да предузму преглед лица у свом раду на откривању кривичних дела, односно да без посебног налога односно наредбе предузму одређене мере сходно наведеном члану, да се учинилац не сакрије или не побегне и да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, у које мере, по налажењу другостепеног суда, свакако спада и овлашћење полиције да поступајући по оперативним сазнањима заустави лице, изврши његов преглед, дакле, одеће, обуће и предмета које носи са собом и након тога да сачини потврду о привремено одузетим предметима, у складу са одредбама члана 147 став 1 ЗКП.

Самим тим, у ситуацији када су приликом прегледа лица ББ, поред предмета који су пронађени у десном џепу од његове јакне, полицијски службеници у његовој десној руци уочили односно пронашли црни платнени ранац, са натписом “Nike” и исти заједно са осталим предметима од њега одузели уз потврду о привремено одузетим предметима, а потом истог дана по одобрењу јавног тужиоца, како произлази из списка, донето решење о његовом задржавању и потом од стране овлашћених службених лица полиције и поднета допуна кривичне пријаве јавном тужиоцу, ради се о прегледу лица, у складу са одредбама члана 97 став 1 Закона о полицији, који овлашћује полицијског службеника да заустави и изврши преглед лица, предмета које лице носи са собом и то, између осталог, и када предузима мере трагања за лицима и предметима и када предузима друге мере и радње у складу са Закоником о кривичном поступку. Притом, прегледом лица у смислу става 1. наведене законске одредбе, сматра се увид у садржај одеће и обуће, а преглед предмета које лице носи са собом обухвата преглед предмета који су код лица или у његовој непосредној близини, а при

предузимању мера из става 1. овог члана, полицијски службеник је овлашћен да принудно отвори предмет који лице носи са собом.

По налажењу другостепеног суда, евидентно је да су полицијски службеници предузели радњу прегледа лица, па жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића да је нејасно на коју службену радњу је првостепени суд мислио када је навео да је у питању службена радња прописана одредбама члана 97 Закона о полицији, с обзиром да исте прописују више радњи које полиција може предузети, правилност одлуке првостепеног суда нису довели у сумњу, као ни указивање да дајући разлоге за своју одлуку, првостепени суд потом наводи одредбе члана 159 ЗКП које прописују када се може предузети претресање без наредбе, а с обзиром на све претходно изложено.

Такође, када овлашћена службена лица приликом заустављања и прегледа лица и предмета који лице држи у својој десној руци (што је у конкретном случај) пронађу седам ПВЦ пакета, облепљених браон селотејп траком, са исписаним латиничним дуплим словом “D “, који су испуњени прашкастом материјом браон боје за коју претпостављају да је опојна дрога хероин, лице приведу у полицијску управу, сачине записник о прегледу лица и уз потврду о привремено одузетим предметима изврше одузимање предмета ближе опредељених у самој потврди, а потом о догађају обавесте јавног тужиоца који наложи вештачење, овлашћена лица, супротно тези браниоца, не обављају радњу претреса, за који је неопходна наредба суда. Из наведених разлога, ни потврда о привремено одузетим предметима не представља незаконит доказ, с обзиром да је исту овлашћено службено лице у смислу члана 147 ЗКП сачинило приликом предузимања потребних радњи из члана 286 став 1 и 2 ЗКП, потписана је од стране окривљеног без примедби и овлашћеног службеног лица и у складу са одредбама члана 150 став 1 ЗКП, потписан и оверен примерак потврде издат лицу ББ од кога су предмети одузети.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Жељко Милошевић истиче да се његовом брањенику ставља на терет, између осталог, извршење кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика и да се у диспозитиву оптужног акта наводи “...након чега је окривљени ВВ 04.07.2022. године ... преко граничног прелаза “Традина” напустио територију Републике Србије и отишао у Републику Турску, где је купио робу, ароматизоване дуванске производе ... “, из којих, према ставу браниоца, јасно произлази да је предмет оптужења роба – ароматизовани дувански производи које је окривљени ВВ купио почетком јула у Републици Турској и која је заплењена 12.07.2022. године. У жалби се потом оспоравају разлози првостепеног суда дати на страни 84. образложења побијане пресуде, према којима из неспорно утврђеног чињеничног стања произлази да су окривљени ВВ и ДД у периоду од 28.06. до 09.07.2022. године, по претходном договору преносили царинску робу из Турске у Србију избегавајући мере царинског надзора органа Републике Србије, а да су се бавили кријумчарењем суд утврђује, с обзиром да оваква намера произлази из околности извршења инкриминисаног дела које нема карактер ситуационог саизвршилаштва, већ односа трајног карактера. Жалбеним наводима се посебно указује да наведено кривично дело чини онај “ко се бави преношењем робе преко царинске линије избегавајуће мере царинског надзора ...”, дакле, да је радња извршења одређена

трајним глаголом – преношење, а поред тога и трајном одредницом – бављење (преношењем), а што према ставу браниоца, имплицира одређени континуитет у бављењу преношењем, нешто што се ради у виду занимања, у више наврата и слично, те да је битан елемент бића овог кривичног дела и намера лица да се и убудуће бави спорном делатношћу односно спремност да се инкриминисане радње понове, о чему у току поступка није било речи. Из наведених разлога је оптужба прекорачена, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, будући да околност да су се окривљени пре 12.07.2022. године, у два наврата бавили преношењем тзв. укуса за наргиле, за која дела нису оптужени од стране тужилаштва, не даје њиховој активности трајни карактер, у смислу кривичног дела из члана 236 став 1 Кривичног законика, без утврђене намере да се и убудуће баве истом активношћу, те је, самим тим, првостепени суд истовремено повредио и кривични закон из члана 439 тачка 1 ЗКП када је окривљеног ВВ огласио кривим за активност која није кривично дело.

У изјављеној жалби бранилац окривљеног ДД, адвокат Душан Мрдаковић такође истиче да закон предвиђа да се лице мора бавити преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора, а да се окривљени ДД тиме не бави, да му то није занимање, нити од тога живи, већ је по професији возач камиона. Жалбеним наводима се потом препричава одбрана окривљеног ДД коју је изнео током поступка и указује да се, и поред његових навода, да је пре тога, још два пута превезао неку бижутерију, не ради о “бављењу” кријумчарењем. У погледу саме “робе” поставља питање о којој врсти робе треба да се ради, јер је окривљени ДД дана 12.07.2022. године, довезао мирис за наргиле, али је спорно да ли је то забрањено и да ли су ти мириси “роба”, у смислу члана 236 став 1 Кривичног законика. Како бранилац наводи, није доказано шта је конкретно превезао, односно не може се са сигурношћу тврдити да су били мириси за наргиле, јер је можда била обична вода или нека течност која не представља “робу”, а што се без вештачења није могло утврдити. Уједно наводи да ни та бижутерија, о којој се окривљени изјашњавао у својој одбрани, није вештачена и не може се утврдити њен квалитет и састав, те да такође није могуће доказати ни да се у овом случају ради о “роби”.

Када је у питању кривично дело кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, за које су окривљени ВВ и ДД оглашени кривим, другостепени суд налази да се у уводном делу става I диспозитива оптужнице, поред навода који се односе на окривљеног ВВ, а које је његов бранилац посебно означио у својој жалби, окривљенима ставља на терет да су избегавајући мере царинског надзора преносили робу преко царинске линије (не да су “пренели”), дакле, да је наведен трајни облик глагола, те стога навођењем у изреци побијане пресуде да су се бавили преношењем, није прекорачена оптужба, будући да окривљенима није стављена на терет већа количина криминалних активности.

Жалбеним наводима који следе, браниоци у суштини износе сопствено виђење чињеничног стања у предметној кривичноправној ствари и оспоравају оцену доказа дату од стране првостепеног суда.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Јанковић указује да је једини доказ на

основу кога суд утврђује да је окривљени ББ имао било какве везе са кривичним делом описаним под I-1. изреке - ДНК вештачење из кога утврђује да је ББ паковао и распоредио опојну дрогу у осам ПВЦ пакета. Међутим, како се у жалби наводи, сваки пакет који је заплењен састоји се од пластичне кесе која је била обмотана провидном фолијом, преко које се налазила новинска хартија, преко које је била залепљена сива изолир трака, преко које је опет ишла провидна фолија, а преко те фолије опет црна изолир трака, дакле, да се сваки заплењени пакет састоји од шест слојева, што значи да је за ДНК анализу било достављено минимум 48 слојева ових пакета, а да је ДНК ББ пронађен на два пакета и то само на ПВЦ кеси и изолир траци, односно материјалима који су доступни свакоме ко тргује стварима у сваком хотелу у Истанбулу, како је његов брањеник и навео у својој одбрани, те је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање када је у изреци пресуде навео да је окривљени ББ опојну дрогу распоредио у осам пакета. Такође, према наводима жалбе, ни један једини разговор који је окривљени ББ обављао током годину дана примене посебних доказних радњи, није изведен као доказ, вештачењем његових телефона, али и телефона других окривљених није забележен ни један једини позив, ниједна једина порука између окривљеног ББ и осталих окривљених и ниједном није виђен приликом примене посебне доказне радње тајног праћења и снимања према другим окривљенима, те се поставља питање на основу којих доказа је суд утврдио учешће окривљеног ББу извршењу кривичног дела описаног под тачком I-1. првостепене пресуде, постојање претходног договора, наводно повезивање окривљених ББ и ВВ извршено од стране окривљеног АА, финансирање ББ и одлазак у Републику Турску овим поводом, као и постојање саизвршилаштва. Према ставу браниоца, закључак првостепеног суда у односу на окривљеног ББ, заснива се на цитирању туђих разговора, на основу којих је не само погрешно утврђено чињенично стање, већ су и дати разлози противречни, будући да је нејасно на основу чега првостепени суд из разговора које води АА, а у коме се помиње да ће са њима на пут кренути још један пријатељ, закључује да је тај пријатељ управо окривљени ББ и да је отишао на пут, а који закључак првостепени суд изводи из разговора из кога се види да је АА одустао од неког пута.

У жалби се оспоравају и наводи првостепеног суда да је предмет овог кривичног дела опојна дрога хероин и то у количини која је наведена у изреци, а имајући у виду да се у физичко-хемијском вештачењу ове материје ознаке 234-6-3114/22 од 13.07.2022. године, констатује да је на анализу дато осам узорака који су били посебно упаковани, да је од тих осам узорака узето 0,8 грама и од њих формиран нови узорак - узорак број 1, али се не наводи да је из осам узорака узета одређена количина, односно, од сваког понаособ, нити је тако анализирана, већ све заједно и тако утврђено присуство хероина, те се из истог никако не може утврдити да је у питању 4,2 килограма хероина, па је ово вештачење суд морао тумачити по начелу “у сумњи повољније за окривљеног”, будући да је у једном од осам пакета могло бити 0,8 грама хероина, а у осталима не.

Оспоравајући правилност утврђеног чињеничног стања и самим тим, примене кривичног закона, бранилац окривљеног ГГ, адвокат Жељко Санковић указује да је приликом претреса пословног простора у ул. ... бр. ..., пронађено 7 ПВЦ пакета са смешом кофеина и парацетамола, што у потпуности одговара исказима окривљених, да их је окривљеном ББ у ранцу предао окривљени ГГ, да је неспорно да су се на аутобуској станици у Београду поздравили окривљени ГГ и окривљени ББ и да је

свакако тај биолошки траг окривљеног ГГ могао на наведени начин да се нађе на једном од ПВЦ пакета у којима је пронађен хероин и да је то једино логично објашњење, као и да чињеница да је нађен његов биолошки траг не значи искључиво да је у ранцу и донео опојну дрогу. Уколико се узме неспорна чињеница, а што се наводи на страни 9. оптужнице – да је окривљени ГГ приликом хапшења од стране припадника МУП код себе имао ранац у коме су се налазили пакети са смешом парацетамола и кофеина, да су приликом претреса објеката у месту ..., такође, нађени пакети са смешом кофеина и парацетамола и да су исти такви пакети нађени у ... улици бр. ..., неспорно произлази закључак да је окривљени ГГ у “Nike” ранцу донео пакете са смешом кофеина и парацетамола. Пре свега, према ставу браниоца, с обзиром на временски период који је протекао од тренутка предаје ранца до тренутка његовог прегледа од стране полиције, да је прошло 5,5 сати, у ком периоду је свакако могао да буде промењен садржај онога што је окривљени ГГ донео, посебно што се из извештаја о примени посебне доказне радње тајно праћење и снимање МУП, Службе за борбу против дрога 03/2/4 број 404/22 од 08.11.2022. године, јасно види да полицијски службеници у периоду од 12:17 до 12:19 часова и од 17:21 до 17:24 часова немају увид у то шта окривљени ББ ради са спорним ранцем, потпуно је неоснован закључак првостепеног суда да је садржај ранца исти после 5,5 сати од његове предаје и два одласка у локал у улици ... бр. ..., јер није доказано да окривљени ГГ има било какве везе са опојном дрогом која је пронађена у предметном ранцу, а сви материјални докази иду у прилог томе да је његова одбрана истинита, будући да није на неспоран начин утврђена садржина ранца у тренутку када га је предао окривљеном ББ. У жалби се наводи и да је из многобројне комуникације окривљеног ГГ са другим лицима, која је у току поступка изведена као доказ, неспорно утврђено да нити један разговор не указује да се бавио продајом опојне дроге, већ да се ради о човеку који се бави пољопривредом, који је дао и шифре телефона, чиме је показао да нема шта да крије, а што је касније доказано и самим вештачењем, те да и само место на коме су се окривљени нашли приликом предаје ранца говори у прилог тврдњама окривљених, да се у њему налазила смеша кофеина и парацетамола, односно да није дошло до примопредаје опојне дроге, јер према тези браниоца, примопредаја 3.630,41 грама опојне дроге хероин испред полицијске станице, у супротности је са здравим разумом. Супротно ставу првостепеног суда, неспорно је доказано да окривљени ГГ нема никакве везе са опојном дрогом, већ да има искључиво везе са парацетамолем и кофеином који је пронађен код њега у ранцу приликом хапшења и у његовој кући и у улици ... бр. ..., а њихово преношење није кривично дело, с обзиром да се не налазе у Правилнику о утврђивању списка психоактивних супстанци које се користе у недозвољеној производњи опојних дрога и психоактивних супстанци.

Када је у питању кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, бранилац окривљеног ДД, адвокат Душан Мрдаковић указује да се окривљеном ставља на терет држање два стартно-гасна пиштоља марке “BLOW”, за које тужилаштво тврди да се ради конвертибилном оружју, али да ни тужилаштво, ни вештак Боснић нису доказали да се ради о конвертибилном оружју. Како се указује у жалби, вештак Боснић је урадио примарно вештачење дана 13.07.2022. године и на ту околност је испитан дана 09.10.2023. године, али није уверио ни одбрану ни суд да је вештачење урадио по правилима струке и науке и суд је оправдано посумњао у његов налаз у коме тврди да

се предметни пиштољи могу сврстати у конвертибилно оружје, јер је приликом испитивања изјавио да не зна материјал од кога су направљени, те је стога наложио допунско балистичко-техничко вештачење, наредбом К По1 бр. 205/22 од 10.10.2023. године, којим је требало да се на основу произвођачких спецификација конструкције и материјала стартно-гасног пиштоља марке “BLOW” модел Ц75, калибра 9мм ПАК и пиштоља марке “BLOW” модел Ф92 калибра 9мм ПАК и параметрима физичко хемијског дејства одговарајуће бојеве муниције, определи да ли се ово оружје може преправити тако да испалује бојеву муницију. Међутим, ни допунско вештачење није одговорило ни на једно питање из наредбе од 10.10.2023. године, а пре свега, на питање материјала стартно-гасног оружја, јер се вештак поново изјаснио да не зна од којих је материјала ово оружје направљено и да се Национални центар за криминалистичку форензику не бави испитивањем материјала и да не може дати тачан проценат хемијских елемената у предметном материјалу, а Закон о оружју и муницији, у члану 3 став 1 тачка 11 прописује да је материјал један од три битна и обавезна елемента (поред изгледа и конструкције) да би се нешто могло сматрати конвертибилним оружјем. Стога, како у вештачењу нема доказа о постојању тог елемента, то према ставу браниоца, предметни стартно-гасни пиштољи не испуњавају услове да би се сматрали конвертибилним оружјем, те је наведено требало тумачити у корист окривљеног, у смислу начела *in dubio pro geo*, тј. да предметни материјал није подобан за конверзију ових стартно-гасних пиштоља у бојево оружје. Бранилац уједно наводи да је нагађање и претпоставка вештака да се ради о легури тзв. “ЗАМАК” и да су нетачни наводи да је иста погодна да од ње буде сачињено конвертибилно оружје, те да је на наведену околност достављено и вештачење из другог кривичног поступка у коме је извршена детаљна анализа легуре “ЗАМАК” и констатовано да иста није подобна да се од ње прави конвертибилно оружје, те стога оспорава обављена вештачења указујући да нису одговорила на задатак који је дат у наредбама, а посебно напомиње и да је и сам вештак изјавио да стартно-гасни пиштољи који су одузети од окривљеног нису преправљани, ни да им је било шта од делова додавано, уз понављање одбране окривљеног ДД да су у питању пиштољи који су му остали од покојног оца у таквом стању, да на њима ништа није дирао и да му је речено да је такве пиштоље дозвољено држати.

Када је у питању кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика и кривично дело из члана 236 став 1 Кривичног законика, које је описано у ставу I под 2. оптужнице, чије се извршење ставља на терет окривљенима ББ, ВВ и ДД заједно са окривљеним АА, према коме је кривични поступак раздвојен, првостепени суд је на основу одбрана окривљених ВВ и ДД у вези кривичног дела из члана 236 Кривичног законика, најпре неспорно утврдио да су у периоду од марта 2022. године до 12.07.2022. године, у три наврата кријумчарили царинску робу коју је у Турској набављао окривљени ВВ, а окривљени ДД превозио из Турске у Србију камионом ПД “...”, у коме је био запослен као возач и то први пут у марту – априлу 2022. године, бижутерију и сребрни накит, други пут у јуну 2022. године, две торбе са сребрним накитом, бижутеријом и 10 пакета ароматизованих дуванских производа и трећи пут у јулу 2022. године, 12 пакета са ароматизованим дуванским производима, коју робу је у Истанбулу окривљени ВВ послао окривљеном ДД по турским држављанима заједно са 350 евра аванса на име накнаде, који ју је преузео у близини истанбулског аеродрома, утоварио у камион и не пријављујући ову робу царинским органима Србије прешао границу и у Добановцима окривљеном ВВ предао ових 12 пакета са ароматизованим

дуванским производима и од њега добио остатак договорене накнаде – укупно 1.150 евра. Наиме, одбране окривљених ВВ и ДД у потпуности су потврђене њиховом пресретнутом комуникацијом (преко WhatsApp апликације) у периоду од 20.06. до 12.07.2022. године, из које произлази да у периоду од 20. до 24.06.2022. године, договарају превоз из Турске за Србију 10 пакета са ароматизованим дуванским производима и 2 торбе са сребрним накитом за накнаду од 1.500 евра, док у порукама од 28.06. до 12.07.2022. године, договарају и реализују превоз 12 пакета са ароматизованим дуванским производима, у порукама од 05.07. до 08.07.2022. године договарају превоз 12 пакета са ароматизованим дуванским производима (поруком од 09.07.2022. године окривљени ДД потврђује да је преузео 12 пакета са ароматизованим дуванским производима и 350 евра, а поруком од 12.07.2022. године, договарају преузимање робе у Добановцима), извештајем о преласку државне границе (окривљени ВВ је напустио територију Србије 04.07, а вратио се 09.07, окривљени ДД је напустио територију Србије 03.07, а вратио се 12.07.), извештајем о тајном праћењу и снимању на дан 12.07.2022. године, као и потврдом о привремено одузетим предметима од 12.07.2022. године, у којој се констатује да се од окривљеног ВВ одузима кријумчарена роба – 12 пакета са ароматизованим дуванским производима, како је накнадно утврђено физичко-хемијским вештачењем од 26.07.2022. године.

Дакле, и по налажењу другостепеног суда, из овако неспорно утврђеног чињеничног стања, произлази да су окривљени ВВ и ДД (како се наводи под I-1. изреке пресуде), у периоду од 28.06. до 09.07.2022. године, по претходном договору преносили царинску робу из Турске у Србију, избегавајући мере царинског надзора органа Републике Србије, тако што је окривљени ВВ у Турској набавио ароматизоване дуванске производе у количини од 249.730,67 грама, а окривљени ДД ову робу превозио преко царинске линије и у Србији и предао је окривљеном ВВ дана 12.07.2022. године.

По налажењу другостепеног суда, чињеницу да су се окривљени ВВ и ДД бавили кријумчарењем, првостепени суд је правилно утврдио, с обзиром да оваква намера произлази из околности извршења инкриминисаних радњи које немају карактеристике ситуационог саизвршилаштва, већ односа трајног карактера који је истим поводом између њих успостављен и реализован и у периоду пре предузимања инкриминисаних радњи, о чему у прилог говори и то што су претходно у два наврата кријумчарили царинску робу коју је у Турској набављао окривљени ВВ, а окривљени ДД превозио из Турске у Србију камионом ПД "...", у коме је био запослен као возач, што произлази и из њихових одбрана, док чињеница да та два случаја кријумчарења нису предмет оптужбе, не утиче на другачије закључивање, с обзиром да је искључиво у диспозицији јавног тужиоца одлука за које ће радње теретити окривљене, односно овлашћен је да определи радње за које ће поднети оптужни акт. Уједно, из изведених доказа је евидентно да су окривљени имали намеру да се и убудуће баве кријумчарењем, у чему су спречени интервенцијом полиције.

Иако се бранилац окривљеног ВВ, адвокат Жељко Милошевић позива и на повреду кривичног закона из члана 439 тачка 1 ЗКП, у суштини износи сопствену оцену изведених доказа везано за постојање радње извршења кривичног дела из члана 236 став 1 Кривичног законика и умишљаја односно намеру окривљених, уосталом као

и бранилац окривљеног ДД, адвокат Душан Мрдаковић, али изнети наводи не доводе у сумњу правилан закључак првостепеног суда да су се у радњама окривљених ВВ и ДД стекли сви објективни и субјективни елементи бића кривичног дела из члана 236 став 1 Кривичног законика.

Међутим, супротно ставу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, првостепени суд правилно налази да нема доказа да су се окривљени ВВ и ДД удружили ради вршења овог кривичног дела у саставу организоване криминалне групе или криминалне групе са трећим лицем – АА, као организатором, јер поред тога што АА негира ове наводе оптужнице, изведени докази не упућују на било коју околност која би поуздано указивала да је АА у погледу кривичног дела из члана 236 Кривичног законика, окривљенима ВВ и ДД издавао налоге, финансирао или да је он лице које је требало да преузме ароматизоване дуванске производе, а уједно, из одбране окривљеног ВВ, која је потврђена садржином пресретнуте комуникације од 12.07.2022. године у 12:45:49, произлази да су ароматизовани дувански производи који су од њега одузети дана 12.07.2022. године, били намењени НН “...” из Сарајева, који је ову робу требало да преузме у Чачку, те првостепени суд правилно закључује да је кријумчарење ароматизованих дуванских производа самосталан аранжман окривљених ВВ и ДД.

Из наведених разлога, чињенични опис кривичног дела из члана 236 став 1 Кривичног законика је уподобљен утврђеном чињеничном стању, с озбиром да је утврђено да су се окривљени ВВ и ДД у инкриминисаном периоду бавили кријумчарењем, али не заједно са трећим лицем – АА, дакле, не у саставу организоване криминалне групе или криминалне групе, како им је то оптужницом стављено на терет.

Затим, што се тиче кривичног дела из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика (описаног у ставу I под 2. оптужнице), које је стављено на терет окривљенима ББ, ВВ и ДД, заједно са АА, према коме је кривични поступак раздвојен, окривљени АА, ББ и ДД су негирали његово извршење, док је окривљени ВВ признао да му је у периоду од 27. до 29. јуна, особа чији идентитет не сме да открије, понудила да за накнаду од 1.000 евра по килограму хероина, из Истанбула превезе хероин за Србију, те да је за време боравка у Истанбулу у свом хотелу преузео торбу у којој се налазила кеса са хероином, да је ту кесу спаковао у један од 12 пакета са ароматизованим дуванским производима, чије кријумчарење је раније договорио са окривљеним ДД и у Истанбулу, по турском куриру послао окривљеном ДД који је ове пакете прокријумчарио за Србију и 12.07.2022. године у близини Београда, од њега преузео 12 пакета са ароматизованим дуванским производима у којима се налазила прикривена дрога, сместио их у возило марке “Peugeot”, које му је претходно позајмио окривљени АА, а у намери да ове пакете превезе у изнајмљени стан у ... – улица ..., одакле је наручилац превоза дроге требао да је преузме и исплати му договорену накнаду, али га је за време вожње ка стану пресрела полиција и од њега одузела пакете са ароматизованим дуванским производима у којима се налазио и хероин, уз потврду коју је потписао. Одбрана окривљеног ВВ у погледу предмета и начина извршења, поред већ утврђеног у вези са кривичним делом из члана 236 Кривичног законика, потврђена је и записником МУП о прегледу превозног средства, путника и пртљага, извештајем о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, физичко-хемијским вештачењем од 13.07.2022. године, којим је констатовано да се у 8 мањих пакета налази

опојна дрога хероин у смеши са кофеином и парацетамолом, укупне нето масе 4.284,61 грам, као и ДНК вештачењем од 05.10.2022. године за окривљеног ВВ у коме се констатује да је окривљени ВВ оставилац, односно већински доприносилац трагова 22-336-2 (средишњи део друге ручке торбе у дужини од око 15 цм), 22-336-3 (руб отворе торбе укључујући око 1 цм руба ка унутрашњости торбе) и 22-336-60 (спољашња површина црне изолир траке пакета обележеног са “1-1” - 8 расечених пакета), да је допринео настанку трагова 22-336-1, 22-336-12, 22-336-28, 22-336-44 и 22-336-54, а да се са снажном подршком таквој хипотези може говорити и о његовом доприносу у случају узорка 22-336-20.

Претходно наведеним доказима, који су правилно прихваћени од стране првостепеног суда, потврђени су наводи оптужнице у делу да је окривљени ВВ у периоду од 04.07. до 07.07.2022. године у Истанбулу преузео хероин у наведеној количини, да је “проналазио и контактирао лица” у вези са превозом ароматизованих дуванских производа у којима се налазила и опојна дрога и да је у том смислу организовао транспорт из Турске за Србију, који је неспорно извршио окривљени ДД у периоду од 09.07. до 12.07.2022. године, теретним возилом марке “MAN”, регистарских ознака ..., власништво ПД “...”, у коме је био запослен као возач, што није спорио ни сам окривљени ДД у својој одбрани, с тим што је негирао да је знао да се у пакетима са ароматизованим дуванским производима налази опојна дрога и да је превоз опојне дроге договарао са окривљеним ВВ, а његове наводе у потпуности је потврдио окривљени ВВ, истицањем да окривљени ДД није знао да се у пакетима са ароматизованим дуванским производима налази и хероин. Дакле, из изведених доказа, првостепени суд је утврдио да је окривљени ДД фактички из Турске за Србију транспортовао ароматизоване дуванске производе у којима се налазила и опојна дрога, али и правилно закључио да нема доказа, ни непосредних ни посредних, да је окривљени ДД знао да превози и опојну дрогу. Наиме, и поред тога што је дрога била прикривена у једном од пакета са ароматизованим дуванским производима, првостепени суд је приликом оцене постојања умишљаја на страни окривљеног ДД, посебно узео у обзир и да је тај превоз окривљени ДД извршио као трећи превоз у контексту трајног договора са окривљеним ВВ о кријумчарењу царинске робе и то пре свега, ароматизованог дуванског производа које је са окривљеним ВВ претходно прокријумчарио и крајем јуна исте године, чињеницу да се целокупна регистрована комуникација која се одвијала искључиво између окривљених ВВ и ДД односи искључиво на кријумчарење царинске робе, без наговештаја да је предмет превоза и опојна дрога, с обзиром да се из садржине комуникације утврђује да не разговарају о дроги или предузимању неких посебних радњи или мера опреза које иначе уобичајено прати шверц наркотика, да износ саме накнаде коју је окривљени ВВ обећао и исплатио окривљеном ДД битно не одудара од накнаде коју су претходно у два наврата уговарали за кријумчарење царинске робе, супротно наводима жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и најзад, да окривљени ДД није био у физичком контакту са пакетима у којима се налазила опојна дрога, што произлази из ДНК вештачења биолошких трагова од 05.10.2022. године.

Стога је првостепени суд правилно закључио да нема доказа да је окривљени ДД знао да превозећи 12 пакета са ароматизованим дуванским производима превози опојну дрогу хероин, будући да из свих утврђених чињеница произлази несумњив закључак да

је окривљени ВВ искористио већ проверен аранжман са окривљеним ДД у вези са кријумчарењем царинске робе и прикривајући опојну дрогу у пакетима са ароматизованим дуванским производима навео окривљеног ДД да несвесно изврши превоз опојне дроге хероин, те га је, у недостатку доказа да је поступао са умишљајем, што је битан субјективни елемент овог кривичног дела, за кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика, ослободио од оптужбе, у ставу VI изреке пресуде.

Када су у питању околности учешћа окривљеног ВВ у извршењу кривичног дела из члана 246 Кривичног законика (описаног у ставу I под 2. оптужнице), првостепени суд је на основу одбране окривљеног ВВ и снимака пресретнуте комуникације у периоду од краја јуна до 12.07.2022. године, између окривљених АА и ВВ најпре утврдио да је постојао договор да почетком јула заједно отпутују у Турску, потом да је окривљени АА у тај договор укључио и треће лице (што потврђује телефонски снимак од 29.06.2022. године у 14:14:30 у коме окривљени АА саопштава окривљеном ВВ да “са њима иде и онај трећи пријатељ”, чији идентитет окривљени нису саопштили суду), као и да окривљени АА мења план одустајући од путовања, а што јасно произлази из телефонског разговора од 04.07.2022. године у 17:22:44, у коме окривљени АА саопштава саговорнику да је у Турску послао ... (неспорно је да се ради о надимку окривљеног ВВ), тако да у Турску путује ... у периоду од 04.07. до 09.07.2022. године, преузима хероин, прикрива га у један од 12 пакета са ароматизованим дуванским производима, које 09. јула 2022. године, преузима ради кријумчарења окривљени ДД.

Чињеницу да је договор о путовању у Турску између окривљеног АА и окривљеног ВВ подразумевао набавку – куповину и преношење хероина из Турске у Србију, да је хероин у Србији требало да преузме окривљени АА, првостепени суд је утврдио, пре свега, на основу пресретнуте “WhatsApp” комуникације на дан 12.07.2022. године у 09:00 часова, у којој ВВ обавештава АА: “око 14:30 ми стижу парфеми, спремај лову”, затим у 14:32:13 (након преузимања од окривљеног ДД) ВВ саопштава АА: “35 минута”, а у поруци од 15:05:30 АА се интересује да ли је ВВ “близу”, што је приближно и време када је окривљени ВВ лишен слободе, тако да испорука опојне дроге окривљеном АА није реализована. Теза да се наведена порука ВВ упућена АА: “стижу парфеми, спремај лову” може односити само на хероин, произлази управо из чињенице да окривљени ВВ овом приликом није кријумчарио парфеме, нити су парфеми затечени у возилу приликом лишења слободе окривљеног ВВ, а термин “парфеми” се свакако не може односити на ароматизоване дуванске производе, које је, што је у претходном делу образложења и наведено, окривљени ВВ кријумчарио за треће лице – НН “...” из Сарајева, који је требало да их преузме у Чачку. Уједно, првостепени суд је утврдио и да је истинита одбрана окривљеног ВВ у делу да је у превозу хероина учествовао за накнаду од 1.000 евра по килограму хероина, јер су ови његови наводи потврђени “WhatsApp” комуникацијом у 09:00 часова, из које произлази да је ВВ ову накнаду требао да исплати управо окривљени АА, који је уосталом ради примопредаје опојне дроге ВВ и позајмио возило “Peugeot”.

С обзиром на изнето, као и снимак телефонског разговора од 04.07.2022. године у 17:22:44, у ком АА саопштава саговорнику да је “послао ... на пут” и “да му је однео неке паре”, првостепени суд је правилно закључио да је окривљени АА и финансирао

ово путовање у циљу набавке опојне дроге, да је иницијатор и набавке и превоза.

Стога, правилно није прихваћена одбрана окривљеног АА да је окривљеног ВВ контактирао искључиво због ангажовања турских грађевинских радника, јер ни у својој одбрани, нити у изјашњењима о тајном надзору комуникација окривљени ВВ није спомињао ове разлоге. И по налажењу другостепеног суда, крајње су неуверљива изјашњења окривљених АА и ВВ да се део пресретнуте комуникације заиста односи на “парфеме”, а не на опојну дрогу, јер како је правилно уочио првостепени суд, окривљени АА настоји да прикаже да се ради о испоруци коју окривљени ВВ тек треба да изврши, а окривљени ВВ у одбрани наводи да је ове парфеме већ испоручио и да му је купац само остао дужан део новца. Истовремено, из саме комуникације између окривљених АА и ВВ је потпуно јасно да се односи на испоруку која тек треба да уследи касније истог дана и може се односити само на опојну дрогу коју је полиција и пронашла код окривљеног ВВ и уз потврду одузела, те је стога првостепени суд правилно искључио могућност да су предмет ове примопредаје били ароматизовани дувански производи.

Када је у питању учешће окривљеног ББ у извршењу овог кривичног дела, неспорно је утврђено да је исти боравио у Турској – Истанбулу у периоду од 01.07. до 08.07.2022. године и да је познавао окривљеног АА, међутим, све остале наводе оптужбе окривљени је негирао, наводећи да је у Истанбулу боравио ради набавке накита, а не дроге. Првостепени суд је оцењујући чињенице које је окривљени ББ оспорио у својој одбрани, а у контексту већ утврђеног чињеничног стања у односу на учешће окривљеног ВВ у договору са окривљеним АА и фактичко учешће окривљеног ДД, на основу вештачења биолошких трагова од 06.10.2022. године, изузетих са 8 ПВЦ пакета у којима се налазио хероин, а одузетих од окривљеног ВВ 12.07.2022. године, утврдио да је окривљени ББ био у физичком контакту са пвц пакетима у којима се налазила опојна дрога, јер су на амбалажи 2 пвц пакета утврђени његови биолошки трагови као јединственог доприносиоца трагова и то на узорцима 22-336-30, који се односи на изолир траку којом је био облепљен пакет, обележен са “1-2” и на узорку 22-336-43, који се односи на чвор и регион изнад чвора унутрашње пвц кесице пакета обележеног са “1-5”, док је констатован као могући доприносилац траговима на узорку 22-336-26, који се односи на спољашњу површину тела унутрашње пвц кесице пакета обележеног са “1-7” и на узорку 22-336-35, који се односи на чвор и регион изнад чвора унутрашње пвц кесице пакета обележеног са “1-2” (узорци су означени и биолошки трагови изузети у вештачењу од 05.10.2022. године, а упоређени са неспорним ДНК профилем окривљеног ББ у вештачењу од 06.10.2022. године). Уједно, вештачењем од 05.10.2022. године, утврђено је да је на амбалажи пакета са хероином утврђено и присуство биолошких трагова окривљеног ВВ и то као већинског доприносиоца на једном пвц пакету, а доприносиоца на 4 пвц пакета, што иначе и није било спорно, с обзиром да је окривљени ВВ у својој одбрани признао да је пакете са хероином преузео и упаковао у пакет са ароматизованим дуванским производима.

Наиме, из чињенице да је на пакетима са опојном дрогом утврђено присуство биолошких трагова окривљених ББ и ВВ, првостепени суд је утврдио да је управо окривљени ББ особа од које је окривљени ВВ у Истанбулу преузео пакете са хероином, као и да је окривљени ББ у Турској купио 4.284,61 грама хероина и распоредио га у 8

пакета, а који закључак управо поткрепљује то што су биолошки трагови окривљеног ББ утврђени претежно на унутрашњим деловима амбалаже. Ове чињенице потврђују и уједно расветљавају, како правилно закључује првостепени суд, смисао пресретнутог разговора између окривљених АА и ВВ од 29.06.2022. године у 14:14:30 у коме АА саопштава ВВ да са њим у Турску “иде онај трећи пријатељ, он иде својим делом, ми нашим делом”, што се, како је правилно утврђено од стране првостепеног суда, може односити само на окривљеног ББ и набавку опојне дроге, будући да из следа догађаја произлази да је окривљени АА одустао од овог путовања, те да је за набавку опојне дроге ангажовао окривљеног ББ, а што подразумева и да је окривљени АА - као лице коме је опојна дрога требало да буде испоручена, ову набавку и финансирао.

С обзиром на претходно наведено, првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног ББ којом је негирао своје учешће у извршењу кривичног дела из члана 246 Кривичног законика, описаног у ставу I под 2. оптужнице, као и одбрану окривљеног ВВ у делу да ББ није лице од кога је преузео хероин, јер су, и по налажењу другостепеног суда, очигледно срачунате на отклањање кривичне одговорности од окривљеног ББ, а уједно је и потпуно неувјерљива одбрана окривљеног ББ да је могуће случајно дошао у контакт са пвц пакетима јер је у хотелу оваква амбалажа свима доступна, као и одбрана окривљеног ВВ у делу да је контакт број телефона ББ који је добио од АА (меморисан под именом “...”) имао да би му ББ помогао у случају кvara на возилу. Ово посебно што је окривљени ВВ (како то наводи у изјашњењу на снимак телефонског разговора од 04.07.2022. године у 17:22:44) у Турску отпутовао аутобусом, након што га је на станицу одвезао окривљени АА.

Првостепени суд је чињеницу да је опојна дрога коју су окривљени набавили и преносили намењена продаји, утврдио на основу количине опојне дроге, која сама по себи, и по налажењу другостепеног суда, искључује могућност да је евентуално намењена личној употреби, а узимајући у обзир и да окривљени у својим одбранама нису наводили да конзумирају или да су евентуално зависни од употребе опојних дрога.

Такође, закључак првостепеног суда да су окривљени ББ и ВВ ово кривично дело извршили по претходном договору, који је у периоду од 29.06.2022. године, иницирао окривљени АА повезујући их и финансирајући куповину хероина коју је у Турској обавио окривљени ББ, а окривљени ВВ преко окривљеног ДД превезао у Србију заједно са кријумчареном царинском робом, у намери да у Београду хероин испоручи окривљеном АА, за накнаду од 1.000 евра по килограму хероина, што је спречено интервенцијом полиције дана 12.07.2022. године, како је то утврђено под I-1. изреке пресуде, није доведен у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића.

С обзиром на садржину изведених доказа, првостепени суд је правилно закључио да поступање окривљених АА, ББ и ВВ у извршењу кривичног дела из члана 246 Кривичног законика, нема значај поступања у саставу организоване криминалне групе или групе, већ да се исто исцрпљује у саизвршилаштву, што наводима жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал није доведено у сумњу.

Наиме, првостепени суд је, у недостатку доказа за ово кривично дело ослободио

од оптужбе окривљеног ДД, утврђујући да је поступао у договору искључиво са окривљеним ВВ у вези са кријумчарењем царинске робе, да је окривљени ВВ у извршењу кривичног дела из члана 246 Кривичног законика, учествовао за фиксно уговорену накнаду, коју је требало да му исплати окривљени АА, а не због поделе заједничке добити (будући да то не произлази ни из једног изведеног доказа), док је учешће окривљеног ББ ситуационог карактера, будући да из изведених доказа произлази да је окривљени АА најпре планирао да заједно са окривљеним ББ путује у Турску, али “свако за свој рачун” (телефонски снимак од 29.06.2022. године у 14:14:30), да би убрзо одустао од путовања и за набавку хероина ангажовао ББ повезујући га са окривљеним ВВ. Из наведених разлога, правилан је закључак првостепеног суда да су окривљени АА, ББ и ВВ остварили заједничку одлуку и својим радњама битно допринели извршењу кривичног дела, али да нема доказа да су поступали као организована криминална група, у смислу члана 112 став 35 Кривичног законика “која постоји одређено време” или да њихово повезивање у смислу члана 112 став 22 Кривичног законика, има значај “повезивања ради трајног или повремених вршења кривичних дела”, а што је битно обележје криминалне групе, већ да из утврђених чињеница произлази да је њихово поступање ситуационог и спонтаног карактера и да се ради о случају *ad hoc* повезивања из посебних интереса ограниченог само на један – предметни кривичноправни догађај, због чега се кривичноправни значај оваквог поступања исцрпљује у саизвршилаштву као општем облику саучесништва у кривичном делу.

Првостепени суд је налазећи да кривична дела из члана 246 и 236 Кривичног законика (описана у ставу I под 2. оптужнице), нису извршена од стране организоване криминалне групе или групе, а да за кривично дело из члана 246 Кривичног законика (описано у ставу I под 1. оптужнице), нема доказа да је уопште извршено од стране окривљених ББ и ГГ, нити да има доказа да су се на било који начин и у било ком облику удружили у организовану криминалну групу или криминалну групу ради извршења овог или неког другог кривичног дела, правилно закључио и да нема доказа да су окривљени ББ, ВВ, ГГ и ДД извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 Кривичног законика, описано у ставу I оптужнице, па их је на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да су извршили кривично дело из члана 346 став 5 у вези става 4 и става 2 Кривичног законика, а како је већ претходно наведено, окривљене ГГ и ДД у недостатку доказа ослободио од оптужбе да су извршили кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика, описано у ставу I оптужнице (у ставу VI изреке пресуде).

Из наведених разлога, одлука првостепеног суда садржана у ставу I-1. изреке и с њом у вези дати разлози нису доведени у сумњу жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и бранилаца.

Када је у питању кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика (за које је окривљени ДД оглашен кривим у ставу I-2. изреке првостепене пресуде), током поступка није било спорно да је окривљени ДД дана 12.07.2022. године у породичној кући у којој живи – ..., улица ..., држао два стартна – гасна пиштоља марке “Blow” модел “С 57”, калибра 9 мм ”Р.А.К.”, модел “Ф92”, калибра 9 мм ”Р.А.К”, да их је

полиција пронашла приликом претреса куће и одузела од окривљеног, по потврди од 12.07.2022. године, да су остали после смрти његовог оца и да нису били пријављени и регистровани у МУП, односно да за њих није издата дозвола за држање – оружни лист.

Међутим, спорно је да ли наведени стартно-гасни пиштољи представљају конвертибилно оружје које је чланом 4 став 1 тачка 2 Закона о оружју и муницији сврстано у категорију “Б” оружја, које се, у смислу члана 5 тачка 2 Закона о оружју и муницији, може држати на основу исправе надлежног органа, односно оружног листа у складу са одредбама члана 3 став 1 тачка 32 Закона о оружју и муницији.

Првостепени суд је утврђујући ову спорну околност, на основу записника о вештачењу од 13.07.2022. године, усмене речи на главном претресу 09.10.2023. године и допунског вештачења форензичког вештака Слободана Боснића од 16.10.2023. године утврдио да предметни пиштољи представљају функционално исправно стартно-гасно оружје које се може преправити тако да испалује бојеву муницију, будући да су направљени од металне легуре која се може машински обрађивати бушењем и резањем и преправити у ватрено оружје, јер им њихова конструкција то омогућава, те самим тим и да представљају конвертибилно оружје у смислу члана 3 став 1 тачка 11 Закона о оружју и муницији, које оружје у смислу члана 4 став 1 тачка 2 Закона спада у “Б” категорију оружја и може се држати само уз исправу надлежног органа, односно оружни лист као дозволу за држање.

Приликом доношења одлуке, првостепени суд је имао у виду примедбе браниоца и исказ стручног саветника Владе Костића, али је правилно закључио да исти не доводе у сумњу налаз форензичког вештака у погледу могућности да наведено стартно-гасно оружје буде преправљено у ватрено оружје, а што жалбеним наводима браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића није доведено у сумњу.

По налажењу другостепеног суда, и када је у питању законитост и правилност побијане пресуде у погледу одлука под I-3. и I-4. изреке, исте нису доведене у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића.

Наиме, на основу одбрана окривљених ГГ и ББ и материјалних доказа, првостепени суд је утврдио да је дана 04.10.2022. године, око 12,00 часова аутобусом “Ниш Експрес” окривљени ГГ допутовао из Ниша у Београд, да је на аутобуском стајалишту које се налази између зграде Прекршајног суда и ПС Вождовац изашао из аутобуса, да је носио са собом ранац црне боје са натписом “Nike”, који је у близини стајалишта предао окривљеном ББ, након чега су се удаљили свако у свом правцу.

На основу извештаја о примени посебне доказне радње тајно праћење и снимање, записника о прегледу лица Службе за борбу против дрога од 04.10.2022. године и потврде о привремено одузетим предметима од 04.10.2022. године (коју је ББ потписао без примедби), првостепени суд је утврдио да је истог дана у 17:24 часова окривљени ББ изашао из локала у ... улици број ..., да је са собом носио ранац црне боје марке “Nike”, којом приликом је заустављен од стране МУП, УКП, Службе за борбу против дрога која је извршила преглед ББ и у ранцу “Nike” пронашла 7 пвц пакета

облепљених браон селотејп траком са исписаним латиничним дуплим словом “D” у којима се налазила прашкаста материја браон боје, за коју је физичко-хемијским вештачењем од 05.10.2022. године, утврђено да представља смешу хероина, кофеина и парацетамола распоређених у 8 пвц пакетића (у физичко-хемијском вештачењу од 05.10.2022. године, узорковано под бројевима 1.1 до 1.7 као узроци из ранца, с тим што се узорак 1.1 састоји од два узорка појединачних нето маса 496,47 и 152,14 грама) укупне нето масе 3.630,41 грам. Наведеним вештачењем извршена је и физичко-хемијска анализа супстанци и предмета пронађених приликом претреса локала на адреси ... број ... и одузетих од ББ, по потврди о привремено одузетим предметима од 04.10.2022. године, из кога је утврђено да је у локалу на наведеној адреси ББ држао и 7 пвц пакета смеше кофеина и парацетамола, укупне нето масе 6.676,60 грама (у физичко-хемијском вештачењу означени као узорци 2.1 и 2.2), метални калуп са траговима супстанци херони, кофеин, парацетамол (узорак 3) и вагу са траговима супстанци хероин, кофеин и парацетамол (узорак 4), што ни окривљени ББ у својој одбрани није спорио.

Међутим, спорно је било да ли се у ранцу “Nike” који је 04.10.2022. године, окривљени ГГ предао окривљеном ББ налазила опојна дрога хероин или се у ранцу налазила само смеша кофеина и парацетамола, како су то у својим одбранама окривљени тврдили, а такође и да ли је истог дана око 17:25 часова у истом ранцу који је носио са собом окривљени ББ држао опојну дрогу хероин, у погледу које околности окривљени ББ није желео да се изјасни.

Првостепени суд је имајући у виду да је окривљени ББ нешто касније истог дана затечен у поседу истог ранца у коме се налазило 7 пвц пакета облепљених селотејп траком са логом латиничног дуплог “D”, да је физичко-хемијским вештачењем утврђено да се у овим пакетима (од којих је један садржао два) налазила опојна дрога хероин, да су вештачењем биолошких трагова од 01.12.2022. године, на овим пакетима потврђени биолошки трагови окривљеног ББ и то на 2 пвц пакета са опојном дрогом као већинског доприносиоца (узорци 22-448-12, 22-448-26 и 22-448-28) и на једном као могућег доприносиоца (узорак 22-448-19), а посебно да су потврђени биолошки трагови ГГ на једном од пвц пакета са опојном дрогом као већинског доприносиоца (узорак 22-448-21), правилно утврдио да су окривљени ГГ и ББ дана 04.10.2022. године извршили примопредају опојне дроге хероин у количини од 3.630,41 грама, тако што је окривљени ГГ преносио опојну дрогу, како му је ставом III оптужнице стављено на терет, а окривљени ББ да је држао опојну дрогу, у чијем поседу је и затечен од стране МУП, како му је ставом IV оптужнице, стављено на терет.

По налажењу другостепеног суда, првостепени суд правилно није прихватио одбране окривљених ББ и ГГ – да је предмет примопредаје био кофеин и парацетамол, јер поред чињенице што су биолошки трагови окривљеног ГГ потврђени на једном од пакета са опојном дрогом који су у истом ранцу нешто касније током истог дана затечени код окривљеног ББ, предмет вештачења биолошких трагова од 01.12.2022. године и 02.12.2022. године, су били и биолошки трагови на 7 пвц пакета са смешом кофеина и парацетамола, који су истог дана пронађени у пословном простору који је користио окривљени ББ у улици ... бр. ... (у вештачењу од 01.12.2022. године обележени су као узорци од 22-448-32 до 22-448-42) и ни на једном од ових узорака није уочен

било какав допринос окривљеног ГГ биолошким траговима. Стога је потпуно јасно, како то правилно закључује првостепени суд, да су одбране окривљених срачунате на избегавање кривице, а посебно, по налажењу другостепеног суда, на избегавање кривице окривљеног ГГ.

С обзиром на изнето, изведеним доказима је несумњиво утврђено да је окривљени ГГ неовлашћено ради продаје преносио (под I-3. изреке првостепене пресуде), а окривљени ББ да је неовлашћено ради продаје држао (под I-4. изреке првостепене пресуде) опојну дрогу хероин у количини од 3.630,41 грама, као и да је окривљени ББ у пословном простору држао и смешу кофеина и парацетамола у количини од 6.676,60 грама, док је чињеницу да је опојна дрога коју су окривљени неовлашћено преносили и држали намењена продаји, првостепени суд правилно утврдио на основу саме количине, будући да иста, и по налажењу другостепеног суда, искључује било какву могућност да је евентуално намењена личној употреби, а с друге стране, ни окривљени у својим одбранама нису наводили да конзумирају опојну дрогу или да су евентуално зависни од опојних дрога.

Из напред наведених разлога, чињенична утврђења првостепеног суда, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, неосновано су оспорена изјављеним жалбама.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у инкриминисаним радњама окривљеног ББ, описаним под I-1. и I-4. изреке првостепене пресуде, стекла битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, с тим да је кривично дело под I.1 изреке пресуде извршено у саизвршилаштву, у вези са одредбама члана 33 Кривичног законика, будући да је на начин, у време и на месту описаном под I-1. изреке пресуде, неовлашћено ради продаје куповао опојну дрогу хероин и остварујући ову заједничку одлуку са ВВ и АА (према коме је кривични поступак раздвојен), битно допринео извршењу кривичног дела, а под I-4. изреке пресуде, неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу хероин; да су се у инкриминисаним радњама окривљеног ВВ стекла битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у саизвршилаштву, у вези са члана 33 Кривичног законика у стицају са кривичним делом кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, јер је на начин, у време и на месту описаном под I-1. изреке првостепене пресуде, неовлашћено ради продаје преносио опојну дрогу и остварујући заједничку одлуку са окривљеним АА (према коме је кривични поступак раздвојен) и окривљеним ББ, битно допринео извршењу кривичног дела, а бавио се и преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора; у инкриминисаним радњама окривљеног ГГ, да су се стекла битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, будући да је на начин, у време и на месту описаном под I-3. изреке првостепене пресуде, неовлашћено ради продаје преносио опојну дрогу хероин, а у инкриминисаним радњама окривљеног ДД, сва битна обележја кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, јер се

на начин, у време и на месту описаним под I-1 изреке првостепене пресуде, како је несумњиво утврђено бавио преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора, а под I-2. изреке првостепене пресуде, неовлашћено држао конвертибилно оружје.

Након анализе изведених доказа, а узимајући у обзир и жалбене наводе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, другостепени суд налази да исти не доводе у сумњу закључак када су у питању инкриминисане радње описане под I.2 оптужнице, да се не ради о кривичном делу из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика, јер како то правилно закључује првостепени суд, поред тога што је у односу привидног стицаја са кривичним делом из члана 346 Кривичног законика, за које су окривљени у недостатку доказа ослобођени од оптужбе, изведени докази не упућују на несумњив закључак да су окривљени АА (према коме је кривични поступак раздвојен), окривљени ББ и окривљени ВВ кривично дело из члана 246 Кривичног законика, извршили у саставу организоване криминалне групе (или криминалне групе), те је првостепени суд правну оцену инкриминисаних радњи описаних под I.2 оптужнице, уподобио утврђеном чињеничном стању и правилно их правно квалификовао као кривично дело из члана 246 став 1 у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика и уједно, а притом не дирајући у правну квалификацију кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, правилно утврдио да окривљени ВВ и ДД ово кривично дело нису извршили у саставу организоване криминалне групе већ да су се бавили кријумчарењем, што је алтернативна радња извршења овог кривичног дела.

Будући да је побијана пресуда резултат свеобухватне анализе и правилне оцене изведених доказа и да је, супротно наводима одбране и јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, ван сваке разумне сумње утврђено да су окривљени ББ, ВВ, ГГ и ДД извршили инкриминисане радње у време, на месту и на начине ближе наведене у ставу I изреке побијане пресуде и да се у њима стичу објективни и субјективни елементи кривичних дела за која су оглашени кривима, жалбени наводи којима се оспорава оцена доказа дата од стране првостепеног суда и с тим у вези, правилност примене кривичног закона, оцењени су неоснованим.

Када су у питању жалбени наводи којима се од стране јавног тужиоца указује на повреду кривичног закона, с обзиром на примену одредаба о продуженом кривичном делу, у складу са одредбама члана 61 Кривичног законика, исти нису разматрани, с обзиром да у односу на окривљене није ни примењен институт продуженог кривичног дела.

Оспоравајући одлуку о врсти и висини кривичне санкције окривљенима, јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал указује да осудама на казне затвора које гравитирају ка минимуму запређених казни за извршење предметних кривичних дела, првостепени суд није на прави начин ценио њихову друштвену опасност и степен кривице окривљених, те да се одмереним казнама не може у довољној мери остварити ни индивидуална сврха, а ни општа и генерална сврха изрицања казни. У жалби се посебно оспорава и одлука првостепеног суда којом су окривљени ВВ и ДД због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1

Кривичног законика, осуђени на новчане казне у износу од по 150.000,00 динара, будући да је, како наводи у ставу другом на страни 95. образложења пресуде, ценио све околности у вези са личним приликама и околностима извршења овог кривичног дела, али је остало нејасно којим разлозима се руководио приликом одмеравања износа новчаних казни, а узимајући у обзир да није прибавио веродостојне податке о приходима и расходима окривљених, нити је на довољно јасан начин определио које је тачно податке имао у виду приликом утврђивања висине новчане казне. С тим у вези, жалбеним наводима се указује да су се окривљени изјаснили да су им месечна примања од 1.000 – 1.500 евра (окривљени ВВ) односно 1.350 евра (окривљени ДД), притом да се ради о лицима која су добро ситуирана, с обзиром на бројне непокретности у власништву њихових родитеља, о којима су се изјашњавали у смислу члана 85 ЗКП, те да ове околности првостепени суд није ценио на прави начин, нити је довео у везу са извршењем кривичних дела која им се стављају на терет, а ради се о изузетно лукративним кривичним делима, чијим извршиоцима је најбитнији циљ прибављање противправне имовинске користи.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казнама, поводом жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Санковића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића, а у складу са одредбама члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, по жалбама браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Јанковића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Милошевића, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал налази да су жалбени наводи јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, делимично основани.

Наиме, ценећи на страни окривљеног ББ као олакшавајућу околност чињеницу да се ради о породичном човеку – оцу једног малолетног детета, о коме се стара, а као отежавајуће околности да је до сада већ осуђиван за истоврсно кривично дело и упорност у вршењу кривичног дела, с обзиром да је извршено у два наврата и то са знатнијом количином опојне дроге, другостепени суд га је осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 04.10.2022. године до 26.12.2024. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 27.12.2024. године, па надаље.

Ценећи на страни окривљеног ВВ као олакшавајуће околности да до сада није осуђиван и у битном искрено држање пред судом којим је допринео расветљавању околности извршења кривичног дела, а као отежавајућу околност знатнију количину опојне дроге у чијем је преносу учествовао, другостепени суд му је претходно утврдио појединачне казне затвора и то: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, у трајању од пет година, а за кривично дело кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, у трајању од седам месеци и новчану казну у износу од 300.000,00 динара, имајући у виду податке које је у жалби изнео јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, о којима се окривљени изјашњавао у смислу члана 85 ЗКП и потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 12.07.2022. године, па надаље, до упућивања у завод за извршење кривичних санкција и новчану казну у износу од

300.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од једне године од дана правноснажности пресуде, с тим што ће суд, уколико новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити један дан затвора.

Ценећи на страни окривљеног ДД као олакшавајуће околности да до сада није осуђиван и његово искрено држање пред судом, а у одсуству отежавајућих околности, другостепени суд му је задржао као правилно утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, у трајању од 7 (седам) месеци и за кривично кријумчарење из члана 236 став 1 Кривичног законика, у трајању од 7 (седам) месеци, али му је новчану казну одмерио у износу од 300.000,00 динара, узимајући у обзир податке које је у жалби изнео јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, о којима се окривљени изјашњавао у смислу члана 85 ЗКП и потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 12.07.2022. године до 21.06.2023. године и новчану казну у износу од 300.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од једне године од дана правноснажности пресуде, с тим што ће суд, уколико новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити један дан затвора.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, овако одмерене казне сразмерне су тежини извршених кривичног дела и степену кривице окривљених ББ, ВВ и ДД и нужне, али и довољне да би се остварила сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Самим тим, жалбени наводи браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића да је новчана казна превисоко одређена, оцењени су неоснованим.

Супротно ставу јавног тужиоца, да одмерена казна није адекватна ни у односу на окривљеног ГГ, по налажењу другостепеног суда, првостепени суд га је правилном оценом олакшавајућих околности које је утврдио на његовој страни - да се ради о лицу које до сада није осуђивано и породичном човеку – оцу двоје деце, од којих је једно малолетно, о коме се и стара, као и отежавајуће околности – да се ради о знатнијој количини опојне дроге у чијем је преносу учествовао, осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, која је нужна и довољна да се утиче на окривљеног да убудуће не чини кривична дела и њоме ће се у потпуности постићи сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика. Самим тим, су и жалбени наводи његовог браниоца, адвоката Жељка Санковића да је казна престрога, оцењени неоснованим.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, првостепени суд је на основу члана 87 Кривичног законика, окривљеном ВВ изрекао меру безбедности протеривања странца из Републике Србије и с обзиром на природу, тежину, побуде и начин извршења кривичног дела исту правилно и одмерио у трајању од 5 (пет) година, с обзиром да се ради о држављанину Републике Црне Горе,

без домицилног статуса на територији Републике Србије, при чему околности у вези са извршењем кривичних дела указују да је основни разлог за боравак окривљеног на територији Србије превасходно вршење кривичних дела за која је у овом поступку оглашен кривим и осуђен.

Оваква одлука првостепеног суда неосновано се оспорава жалбеним наводима његовог браниоца, адвоката Жељка Милошевића којима се указује да је изречена мера престога и предлаже да се иста изрекне у трајању од две године, јер како бранилац наводи, све околности из живота окривљеног ВВ за време његовог боравака у Републици Србији, па и околности везане за извршење кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика, о чему се окривљени опширно искрено изјашњавао, а који се понављају и у самој жалби, никако не указују да је основни разлог његовог боравака на територији Србије превасходно вршење кривичних дела.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића оспорава и одлука о обавезивању окривљеног да плати трошкове кривичног поступка указивањем да је првостепени суд неосновано одбио захтев окривљеног за ослобађање од трошкова поступка, јер окривљени није запослен, с обзиром да је добио отказ због овог кривичног поступка, нити поседује било шта од имовине, о чему су достављени писани докази, те би плаћање трошкова поступка угрозило егзистенцију окривљеног и његове мајке, јер не може да нађе нови посао, управо због чињенице што се против њега води овај кривични поступак. Наиме, ради се о радно способном лицу, имајући у виду његову животну доб, чињеницу да је нежењен и без деце, као и да му је преостало непуних месец дана да издржи казну на коју је осуђен, те одлука првостепеног суда није доведена у сумњу.

По налажењу другостепеног суда, правилно је првостепени суд, у недостатку несумњивих доказа да су износи од 650 евра и 29.000,00 динара, који су одузети од окривљеног ДД прибављени извршењем кривичног дела, одбио предлог тужилашта да се наведени износи одузму као имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела из члана 236 став 1 Кривичног законика, а у складу са одредбама члана 91 и 92 Кривичног законика и за своју одлуку је дао јасне разлоге (у ставу петом на страни 95 образложења пресуде), које у свему прихвата и другостепени суд. Самим тим, на правилност одлуке првостепеног суда није утицало указивање јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, да је првостепени суд у потпуности поклатио веру одбрани окривљеног да је у три наврата кријумчарио робу из Републике Турске ка Републици Србији и да је добио по 400 евра за прве две туре, дакле, укупно 800 евра.

Супротно тези оптужбе, првостепени суд је након свестране анализе и оцене изведених доказа, правилно закључио да се из садржине пресретнуте комуникације не може извести закључак о учешћу окривљених ББ и ГГ у набавци и преношењу опојне дроге за коју је ЋЋ осуђен у Бугарској, јер поред тога што окривљени негирају извршење овог кривичног дела, нема доказа да су тим поводом примали било какве налоге од окривљеног АА, нити има доказа да су у Турској набавили опојну дрогу, а да је окривљени ГГ ангажовао ЋЋ за превоз хероина из Турске, те да су наводи оптужбе у погледу ових околности паушални и да се очигледно заснивају на чињеници да

окривљени АА и ГГ познају ЂЂ и да су окривљени ББ и ГГ боравили у Турској од 08.01. до 19.01.2022. године, дакле, пре доласка ЂЂ у Турску дана 29.01.2022. године, као и индицијама о учешћу окривљених у извршењу овог кривичног дела, те је, у недостатку доказа, окривљеног ГГ на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика описано у ставу I под 1. оптужнице – како је то наведено у ставу VI изреке пресуде, а у односу на окривљеног ББ ове радње извршења кривичног дела изоставио из става I изреке, с обзиром да се ради о радњама извршења истоврсног кривичног дела описаним у ставу I под 2, оптужнице, за које га је ставом I изреке огласио кривим. Стога, правилно закључује и да нема доказа да су окривљени ББ и ГГ постали чланови организоване криминалне групе коју би организовао АА, а у одсуству доказа да су заједно са сада осуђеним ЂЂ деловали споразумно у циљу вршења кривичног дела из члана 246 Кривичног законика, као и доказа да су се удружили ради повремених или трајног криминалног деловања у саставу групе.

Наиме, у недостатку доказа, окривљени ББ, ВВ, ГГ и ДД су правилно, у складу са одредбама члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 и 2 Кривичног законика (описане у ставу I оптужнице), а окривљене ГГ и ДД ослободио од оптужбе да су извршили и по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика (у односу на окривљеног ГГ описано у ставу I под 1. оптужнице, а у односу на окривљеног ДД описано у ставу I под 2 оптужнице). Радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 Кривичног законика, које су окривљеном ББ стављене на терет у ставу I под 1. оптужнице, у недостатку доказа да их је овај окривљени предузео, изостављене су из чињеничног описа кривичног дела из члана 246 став 1 у вези са члана 33 КЗ, за које је под I-1. изреке пресуде, окривљени ББ оглашен кривим да је извршио заједно са окривљеним ВВ, јер како правилно налази првостепени суд, радње извршења кривичног дела описане у ставу I под 1. оптужнице и радње описане у ставу I под 2. оптужнице, су радње извршења истоврсног кривичног дела које су у односу на дело описано у ставу I под 2. оптужнице, како је и наведено у претходном делу образложења, правилно правно квалификоване као кривично дело из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика.

По налажењу другостепеног суда, закључак првостепеног суда по коме није доказано да је окривљени АА (према коме је раздвојен кривични поступак) организовао организовану криминалну групу, није доведен у сумњу наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал да је након укидања притвора у овом предмету наставио са вршењем истог кривичног дела и да је на територији Републике Аустрије, осуђен на казну затвора у трајању од 18 месеци, где се и налази на издржавању казне затвора, Такође, ни жалбени наводи да је првостепени суд у осуђујућем делу побијане пресуде унео битне елементе улоге организатора у односу на окривљеног АА, да је “финансирао куповину опојне дроге хероин” и да је “ради преузимања опојне дроге претходно позајмио возило”, а да је погрешно закључио да се ради о саизвршилаштву, јер подела улога окривљених како их је утврдио, превазилази просто саизвршилаштво, као и наводи којима се оспоравају с тим у вези разлози наведени у образложењу

побијане пресуде, не доводе у сумњу закључак да су инкриминисане радње окривљених ББ и ВВ за које су оглашени кривим учињене у саизвршилаштву, као облику саучесништва, заједно са окривљеним АА, будући да финансирање и позајмљивање возила, у одсуству осталих елемената за постојање организоване криминалне групе, није довољно да би се окривљени АА сматрао организатором и за постојање, не само организоване криминалне групе, већ и криминалне групе.

У жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал се оспоравају и чињенични закључци првостепеног суда када је у питању оцена садржине појединих пресретнутих разговора, затим се наводи да првостепени суд није утврдио и поред тога, што у списима предмета постоји више доказа (који се наводе у жалби), самим тим и није ценио да је окривљени АА, као организатор организоване криминалне групе, у више наврата предавао возила окривљеном ВВ за превозење предмета извршења кривичног дела и то моторно возило марке “Mercedes”, модел “A180 CDI”, регистарских ознака “...” и моторно возило марке “Peugeot”, модел “308”, регистарских ознака “...”, односно предузимао радње у правцу обезбеђења предуслова за вршење кривичног дела.

Међутим, оцену изведених доката дату од стране првостепеног суда у потпуности прихвата и другостепени суд, док чињеница што из доказног материјала произлази да је и раније окривљени АА предавао возила окривљеном ВВ за превозење предмета извршења кривичног дела, није од утицаја, будући да инкриминисани догађаји у којима је такође долазило до предаје возила, нису предмет оптужења.

Жалбеним наводима јавног тужиоца се истиче и да првостепени суд није анализирао све аудио записе који су се односили на комуникацију ЂЂ који је у склопу притворске јединице у Републици Бугарској био очигледно у недозвољеном поседу мобилног телефона, преко којег је преко GSM комуникације која је транскриптована и путем апликације преко интернета (Viber) остварио контакт како са окривљеним ГГ и то у вези поступка који се води против њега и финансијских средстава која су коришћена за куповину опојне дроге која је приликом његовог хапшења пронађена у возилу, као и да није узео на прави начин у обзир и комуникацију која је претходила кривичноправном догађају описаном у ставу I тачка 1. диспозитива оптужнице, између окривљеног АА и ЂЂ и то у вези финансирања ЂЂ непосредно пред одлазак у Републику Турску, а и у вези обезбеђења документације – дозвола које би симуловале разлоге одласка на пут ЂЂ. У вези са претходно изнетим, према жалбеним наводима, првостепени суд није узео у разматрање аудио записе и девет извештаја МУП, ДП, УКП, Службе за примену посебних доказних радњи 03.2-8 Сп.број 230-3606/22 од 21.11.2022. године (доказни предлози број 160-168, стр.1543-1560, регистратор 8) у којима окривљени ГГ у више наврата комуницира са ЂЂ и његовим оцем, сада пок. ЕЕ, уједно указујући да је повезница између окривљеног АА, окривљеног ГГ и ЂЂ у вези кривичноправног догађаја за које су окривљени ослобођени аудио запис и извештај број 12 МУП, ДП, УКП, Службе за примену посебних доказних радњи 03.2-8 Сп.број 230/3606/22 од 21.11.2022. године (доказни предлог 171, стр. 1564-1566, регистратор 8) и то комуникација између окривљеног ГГ и ЖЖ, оца ЂЂ, након хапшења и притварања окривљеног АА (кога су окривљени ослобђавали са ...) у делу када окривљени ГГ пита:

“Кад чујеш колико је њему “...” остао дужан паре? ... Изгледа да га је овај ошишао за неки део ... каже ми смо дали ... паре ... до задњи евро су му дали” (цитирана комуникација је од 28.07.2022. године, 10:17:34, 5 минута, 25 секунди).

Како се у жалби даље указује да првостепени суд није на прави начин разматрао ни аудио записе и 25 извештаја бројева 8 – 32 МУП, ДП, УКП, Службе за примену посебних доказних радњи 03.2-8 Сп.број 230/3466/22 од 24.10.2022. године (доказни предлог 87, стр.1014-1138, регистратор 5) којима је забележена комуникација дана 16.01.2022. године између окривљеног АА и БЂ и да је стога погрешно утврдио чињенично стање, јер се наведеном комуникацијом, према тези оптужбе, доказују тврдње да је окривљени АА остварио контакте са БЂ у вези финансирања транспорта опојне дроге са територије Републике Турске на договорена места на територији Републике Србије.

Међутим, наведена комуникација, односно аудио записи су преслушани на главном претресу, односно изведени су као доказ, али супротно ставу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, не потврђују до потребног степена извесности наводе оптужног акта о постојању организованизоване криминалне групе и окривљеног АА као организатора.

Неосновани су и жалбени наводи јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал којима се оспорава и закључак да су се окривљени ВВ и ДД бавили кријумчарењем у оквиру “самосталног аранжмана”, али не у саставу групе и да нема доказа да је окривљени АА учествовао у вршењу кривичног дела кријумчарење из члана 236 Кривичног законика. Наиме, према ставу јавног тужиоца, чињенично стање је погрешно утврђено јер првостепени суд приликом доношења одлуке није на прави начин узео у обзир да је управо окривљени АА у најмање два наврата за превозење предмета извршења кривичног дела обезбеђивао возила која је при устаљеној динамици на дан извршења кривичноправних радњи предавао окривљеном ВВ (27.06.2022. године и 12.07.2022. године), као и да је обезбеђена доказна грађа у вези кривичноправног догађаја од 27.06.2022. године.

Међутим, закључак првостепеног суда није доведен у сумњу изнетим жалбеним наводима којима се указује на видео записе и извештаје о примени посебне доказне радње тајно праћење и снимање везано за догађај кријумчарења од 27.06.2022. године, а све у прилог тези да је о свему био обавештен окривљени АА, с обзиром да овај догађај није предмет оптужења.

Неосновано се жалбеним наводима јавног тужиоца оспорава закључак првостепеног суда да нема доказа да су окривљени АА, ББ и ВВ, извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 Кривичног законика у саставу организоване криминалне групе или групе и да окривљени ВВ и ДД нису извршили кривично дело кријумчарење из члана 236 Кривичног законика у саставу организоване криминалне групе, већ да су се бавили кријумчарењем и с тим у вези дати разлози (у ставу четвртом на страни 93 и у ставу један на страни 94 образложења пресуде).

Првостепени суд је, супротно изнетим жалбеним наводима дао јасне и уверљиве разлоге за своју одлуку да изведени докази упућују на саизвршилаштво као облик саучесништва, а на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, о чему је већ било речи у претходном делу ове пресуде.

Стога чињенични и правни закључци првостепеног суда, нису доведени у сумњу жалбеним наводима да је нејасно како суд није нашао доказе ни за постојање “обичне” групе и указивањем да су кријумчарење робе и трафикинг опојне дроге обухваћени јединственим умишљајем, те да је у конкретном случају постојао један план активности који је подразумевао допремање неоцарињене робе и опојне дроге уходаним каналима уз коришћење превозних средстава, а што у приличној мери илуструје одбрана окривљеног ДД, који је објаснио начин на који је ступио у контакт са окривљеним ВВ, када је од другог аутопревозника добио контакт телефон окривљеног ВВ, који је и раније у доста дужем периоду учествовао у вршењу кривичних дела са елементима иностраности, а тезу да су окривљени имали јасно дефинисане задатке у склопу организоване криминалне групе са планом активности који је управо осмислио окривљени АА, илуструје комуникација окривљеног АА који је дана 05.07.2022. године у 17:55:02 часова, у трајању од 1 минута и 41 секунду (доказни предлог број 114, стр.1094 и 1095, регистратор 5), саопштио ЗЗ: “Изгледа да сам нашао оно брате, да ће бити оних 20 радника да знаш брате... да видимо шта ћемо, како ћемо...”, након чега ЗЗ пита окривљеног АА: “А кажи ми бре...када идеш на пут”, окривљени АА га обавештава: “Па, ја не идем отишао овај друг, шта ћу ја”, која је остварена у вези организовања набавке опојне дроге и кривичноправног догађаја описаног у диспозитиву оптужнице дана 12.07.2022. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је имао у виду и преостале наводе у изјављеним жалбама, о којима није било посебно речи јер су без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је на основу одредаба чланова 457 и 459 став 1 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-судски саветник
Гордана Ивковић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић